

Entrevista a Manuel Royes

“L'estat ha de pagar els traspassos”

Manuel Royes ha estat reelegit president de la Diputació de Barcelona, una institució qüestionada des de diversos sectors polítics del nostre país. Aquí exposa els seus arguments i insisteix a oferir un pacte, dins el marc d'un acord global d'organització territorial.

Manuel Royes.

JORDI MOREIRA

Treballa a l'edifici intel·ligent amb façana modernista del capdamunt de la Rambla de Catalunya, seu de la Diputació de Barcelona, que ell torna a presidir per segona vegada. Amb 51 anys, liberal i agnòstic, també és alcalde de Terrassa des de les primeres eleccions democràtiques i secretari de política municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya. La seva reelecció ha coincidit amb la discussió frustrada d'un pacte entre el PSC i CiU sobre l'ordenació territorial de Catalunya, tema que manté enfrontades ambdues forces. La darrera sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, fallant a favor de la Diputació en un recurs contra la Generalitat pels traspassos de competències, complica una mica més la qüestió. Sobre tot això, i sobre quin paper

hi tenen les diputacions, fortament qüestionades des de Convergència, ha parlat amb EL TEMPS.

—Durant l'acte de constitució de la nova Diputació, vostè va proposar "renovar-les". ¿En què consistiria aquesta renovació?

—Hi ha una renovació que ja s'ha començat a fer aquests quatre darrers anys que és adequar-la, en el sentit que només ens cuidem del que ens hem de cuidar, que és la cooperació local i el reequilibri territorial. Això vol dir deixar de fer tot el que hem fet en serveis socials, ensenyament, carreteres, etc, perquè se'n faci càrrec qui en tinga la competència. A partir d'aquí transformar.

—¿Transformar, cap a on?

—Aquí a Catalunya es parla que a partir de la Llei de Règim Provisional de les Di-

putacions, el pas següent serà la província única i després la divisió de Catalunya en regions o vegueries. El que jo plantejava és que ja que és impossible arribar a la província única, transformem els actuals àmbits provincials, canviem-li el nom, enlloc de Diputació diguem-ne vegueria o regió, i canviem-li les funcions. Tot això de manera que aquest nou ens tingui, per una banda les competències que tenen les diputacions, que són les de cooperació local i cap més, i per l'altra, que sigui el lloc on la Generalitat descentralitzi les seves funcions.

—Aquest nou ens o Diputació renovada, no entraria en conflicte amb la funció dels Consells Comarcals?

—Els Consells Comarcals són una cosa que en aquests moments no s'ha posat en marxa, malgrat portar tres anys d'existèn-

cia. És una llàstima que no hàgim arribat a l'acord que hem estat a punt d'aconseguir fa poc per posar-los en marxa, però algun dia s'hi arribarà. S'ha perdut una oportunitat. Nosaltres entenem que el Consell Comarcal ha de ser el marc on els ajuntaments trobin fórmules de col.laboració entre ells, no el que són ara, que són ens que es dediquen a incordiar els ajuntaments.

—*¿El pacte comarcal del que abans parlava, entre PSC i CiU, només es va frustrar per les disputes locals?*

—Això és el que m'ha arribat i penso que és bastant versemblant. Nosaltres vam haver d'agafar els nostres electes i fer bastant pedagogia, perquè no els hi agradava. Fa dos mesos que han passat les eleccions, s'han estat barallant per aquest tema, i dir-los ara que es posin d'acord per governar les comarques, és difícil. A nosaltres ens va costar i a ells és lògic que els costés també. El que lamento és que no fessin l'esforç que vam fer nosaltres per disciplinar. Per a mi hi ha hagut poc convenciment per a fer el gest, però els gestos s'arreglen.

—*¿La manca d'acord ha afectat la constitució del govern de la Diputació?*

—No, perquè el tema de les Diputacions, tot i anar inclòs en el paquet negociador inicial, va quedar ajornat fins al setembre. Fracassat el pacte, parlarem de Diputacions i de Consells Comarcals al setembre.

—*¿El diàleg va cap a una modificació global de l'ordenació territorial?*

—No és una modificació, és una aplicació. Nosaltres el que estem oferint és l'acord que no hi va haver fa quatre anys. No demanem canviar les lleis, ja ens semblen bé. Amb les actuals lleis es poden posar en marxa els Consells Comarcals. També em sembla bé la Llei de Règim Provisional de les Diputacions; el que no accepto és el tema del finançament, però ofereixo un pacte, perquè és l'única manera de desbloquejar el tema.

—*¿Per tant, d'entrada renunciem a demanar la modificació de les Lleis d'Ordenació Territorial (LOT)?*

—Mentre no governem, ja acceptem la LOT. Si es modifiqués seria més fàcil, però no ho posem sobre la taula.

—*¿Quins punts més són importants per arribar a un pacte sobre el territori amb CiU?*

—Bàsicament que els presidents dels Consells Comarcals fossin alcaldes, cosa molt sensata, i del partit que té més consellers, i que una vice-presidència sigui per al segon partit. En segon lloc, la creació dels consells d'alcaldes i finalment, que els Consells tirin endavant el pla d'actuació comarcal, cosa que no s'ha fet. Estem demanant que es faci el que s'ha de fer. Això encetaria una dinàmica que permetria a les diputacions col.laborar i es desbloquejarien els traspassos dels serveis de les Diputacions.

—*¿Està dient que així s'acceleraria el traspàs de competències de la Diputació a la Generalitat?*

—Home, no va lligat. Primer, no són

competències, són serveis. La Diputació no ha de traspasar cap competència, perquè el que tenim o fem són serveis de competències que ja no són nostres. Les competències les té qui diu la llei i normalment corresponen a la Generalitat. Competències ja no en tenim, prestem uns serveis, de carreteres, de sanitat, etc, amb unes competències que ja no són nostres. Les nostres úniques competències, i aquestes són no-buidables, es troben en la cooperació local. La cosa més normal seria que aquests serveis se'ls quedés la Generalitat i els diners que nosaltres gastem en aquests serveis els destinéssim a les nostres competències.

—*¿Proposar traspasar els serveis sense la dotació pressupostària per realitzar-los, difícilment és acceptable per la Generalitat?*

—La Generalitat vol els traspassos amb els diners que hi estan destinats, però són diners que a mi em vénen, no per a fer aquests serveis, sinó que em vénen per a cooperar amb els municipis. Podríem no tenir-los, com altres Diputacions.

—*¿La solució al finançament d'aquests serveis traspassables, per on passa?*

—Jo oferia fórmules perquè aquests serveis se'ls puguin quedar la Generalitat. Entenc que la Generalitat, per exemple, vulgui les escoles i els diners, però jo dic: quan negociaven els traspassos, ¿per què no deien que hi havia aquestes escoles també? Se'n van oblidar, ¡fantàstic! Com que ja les mantenien les diputacions... Re-

"Els Consells Comarcals són els que es dediquen a incordiar els ajuntaments".

JORDI MORERA

sulta que aquestes escoles que les hauria de tenir la Generalitat i estar pagant Madrid, les té la Diputació i les està pagant amb diners municipals.

—En conclusió, i perdó per la simplificació, ¿Madrid ha de pagar?

—Nosaltres, la part catalana del nostre partit, el PSC, i Iniciativa per Catalunya hem fet una proposta en aquest sentit. A Madrid ja veurem que diu el PSOE. El tema es pot reconduir aprofitant la renegociació del finançament de la Generalitat, però cal que CiU hi estigui d'acord. L'estat ha de finançar els traspassos, però per sortir-nos ens cal anar tots de bracet. El problema és que CiU ha de veure amb bons ulls que la Diputació es quedi amb més recursos per poder col·laborar amb els ajuntaments. Si li molesta que a la Diputació tinguem líquidesa per a fer una política de reequilibri, difícilment farà prou *pressing*.

—¿Vostè està disposat a cedir?

—Jo el que no acceptaré és que m'apliquin el sistema de finançament que estableixen les LOT, perquè és anti-constitucional i així ho he demostrat guanyant diversos recursos. Però jo no em quedo dient simplement això, em podria tancar en banda i per exemple deixar de pagar els cent mossos d'esquadra que la Diputació paga, i deixar de pagar els bombers. Això són mil milions de pessetes per any, i no ho faig. Podria fer coses més gruixudes, que no m'atreviré a fer, com tancar l'Escola Industrial, deixar de reparar les carreteres. Podria deixar-ho de fer, perquè segons la llei les meves competències

són només la cooperació. Però no ho faig. En lloc d'això, proposo vies de finançament a través de Madrid, o pagant jo durant uns quants anys, de manera que la Generalitat pugui absorbir aquests serveis.

—Segons vostè, ¿CiU no ha correspost amb una actitud de diàleg a la seva proposta?

—Hi ha una part de Convergència que sí, que veu que sí s'ha d'aplicar les LOT, o és amb pacte entre les dues grans forces municipals de Catalunya, o d'aquí a quatre anys ens tornarem a trobar igual.

—¿Quina part de Convergència?

—Això...La part més municipalista, la que coneix més els ajuntaments. Sincerament, hi ha una part de CiU que coneix el món local, com per exemple el senyor Caminal, i una part que no, i no ho valora.

—¿El pacte de govern que s'ha donat a la Diputació de Tarragona, no era repetible a Barcelona?

—No, tot i que aquí estem citats per a setembre. Hi ha un bon clima, millor que el que hi havia fa quatre anys.

—¿No descarta que CiU entri en el govern de la Diputació de Barcelona?

—Això és possible que sigui al setembre o a l'octubre, però també depèn de la data de les eleccions autonòmiques. Abans de les eleccions pocs acords es produiran, no per part nostra.

—Amb tot el que ha explicat fins ara, es podria pensar que si no hi ha hagut un pacte sobre ordenació territorial entre PSC i CiU, és per culpa dels últims. ¿Com explica les acusacions que ha re-

but la Diputació d'interferir els traspassos, sobretot en el seu finançament?

—Sincerament, si no hi ha hagut acord és perquè una part de Convergència o no ha volgut, o no s'hi ha vist amb cor. Dir que interferim ho trobo una mica gruixut. Durant el mandat anterior vam estar quasi a punt d'arribar a l'acord, i ara que en el nou mandat els ofereixo entrar en el govern per acabar de desbloquejar els traspassos, no accepten. Que m'ajudin. Jo vull traspassar, però sense que em posi vermell davant un ajuntament, ni perdent diners.

—¿Quin paper ha de tenir la Diputació en el futur?

—Cooperació local. És l'únic que hem de fer i el que convé, ajudant al reequilibri del territori i als ajuntaments que ho necessitin. Exactament igual que s'està fent a tot Europa. No volem res més.

—¿Què pensa dels sectors que defensen la desaparició de les diputacions?

—Això s'ho va inventar Jordi Borja fa vuit o deu anys. Ell en aquests moments ja no diu això, però resulta que els seus deixebles ho continuen dient. No hi veig cap avantatge jo. A més, les diputacions són *progres*, van nàixer per combatre la reacció dels carlins; va ser una manera de defensar el liberalisme a l'estat espanyol. El pol contrari era el caciquisme local.

—¿I ara?

—Ara ho torna a ser. A tot Europa estan fent el mateix. La Diputació és un instrument al servei de qui la fa servir.

Pere Martí